

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 281/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. G., K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Centra pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2008 doručená sťažnosť M. G., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Centra pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže v Bratislave (ďalej len „centrum“) pri vymáhaní výživného z cudziny zo strany otca na C. G., narodenú 16. júna 1985.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla: „Sťažovateľka je matkou oprávnenej C. G., nar. 16. 6. 1985. V roku 1990 sťažovateľka požiadala Ústredie pre medzinárodnoprávnu ochranu mládeže v Brne o pomoc pri vymáhaní výživného od povinného - otca J. D. G., občana V. B., ktoré mu bolo určené rozsudkom Mestského súdu v Košiciach zo dňa 6. 6. 1989 vo výške 125.- US dolárov mesačne.

Listom zo dňa 2. 9. 1991 Ústredie pre medzinárodnoprávnu ochranu mládeže Brno oznámilo, že im bola doručená správa, že britské ministerstvo vnútra ako prijímajúci orgán Newyorského dohovoru o vymáhaní výživného, prijal ich žiadosť o právnu pomoc pri súdnom vymáhaní výživného pre maloletú C. a že žiadosť postupujú na priame vybavenie na Magistrates Court do B. Súčasne mi oznámili, že o ďalšom postupe ma budú informovať.

Listom zo dňa 21. 10. 1991 úradník súdu oznámil, že keď došlo dňa 16. 10. 1991 ku konaniu, súd sa nemohol vecou zaoberať, pretože predvolanie nebolo J. G. doručené. Jeho matka listom oznámila, že syn sa práve nachádza v Mexiku a že nemá informácie, kedy sa vráti do B.

V roku 1993, po vzniku Slovenskej republiky, som listom zo dňa 7. 6. 1993 požiadala Ministerstvo vnútra SR o oznámenie inštitúcie, ktorá je nástupcom federálneho Ústredia pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže v Brne. Listom zo dňa 27. 7. 1993 som dostala list z Centra pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže Bratislava, ktoré mi oznámilo, že je príslušné na vymáhanie výživného. V ďalšom som bola s Centrom v telefonickom kontakte a trvala som na svojej žiadosti o vymáhanie výživného z roku 1990, keďže všetky dokumenty boli z Brna doručené Centru. Keďže Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže bolo nečinné, snažila som sa o vymáhanie výživného aj prostredníctvom prokuratúru. Ani jeden z týchto orgánov mi nedal žiadne informácie, ako mám postupovať. S vymáhaním výživného nebolo do dnešného dňa začaté.

Ako z uvedeného vyplýva, Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže vo veci nekonalo, čím porušilo moje základné právo na prerokovanie veci bez prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky...

Podľa § 53 zákona 38/1993 Z. z. sťažnosť na Ústavný súd SR nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd poskytuje.

Pri uplatnení ochrany môjho základného práva som využila všetky prostriedky, ktoré mi právne predpisy na jeho ochranu poskytujú. Vzhľadom na nečinnosť Centra pre medzinárodno-právnu ochranu detí a mládeže som podala sťažnosť na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, ktoré na sťažnosť odpovedalo tak, že mi vysvetlilo úlohu Centra a prisľúbilo, že mi budú zaslané pokyny na ďalší postup. Tým som splnila podmienku ustanovenú v § 53 ods. 1 zák. SNR o č. 38/1993 Z. z. organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pre ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo M. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Centrom pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže porušené bolo.

Centru pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže prikazuje, aby v konaní o vymáhanie výživného pre C. G. konalo bez zbytočných prieťahov.

M. G. priznáva primerané finančné zadostučinenie 100.000,- Sk (slovom jednototísic slovenských korún), ktoré je Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže povinné zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže je povinné uhradiť trovy právneho zastúpenia advokátke JUDr. D. S. vo výške 6732,- Sk do 15 od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený, a tiež návrh, ktorý podala zjavne neoprávnená osoba.

Čo sa týka oprávnenej osoby na podanie sťažnosti, ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba, ak ide o ochranu jej základných práv. Namietat porušenie práv inej osoby môže iba zákonný zástupca takej osoby. Zákonný zástupca v takom prípade môže namietat porušenie práv, kým zákonné zastúpenie trvá, ak to nie je v rozpore s účelom zastúpenia.

Sťažnosť na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom centra podala sťažovateľka v mene svojej dcéry Christine, narodenej 16. júna 1985, ktorá je plnoletá, a tým aj oprávnená sama iniciovať konanie pred ústavným súdom.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá je zjavne neoprávnenou osobou na jej podanie, ústavný súd sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V nadväznosti na toto rozhodnutie bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008